

Svenska Canada = Tidningen

The Swedish Canada News

WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 27 JUNI, 1917.

ARG. (Year) 25.

LÖSNUMMER 5 CENTS.

No. 26

Midsommartankar.

Tal av red. N. F. Brown vid församlingens Nordens midsommartankar i Kenora Park midsommartankar den 23 juni.

Nu är det de ljusa nätternas tid därhemma. Nu går dansen över gröna hagar och glädda logglo, och flod och handklaver ljuda natten lång. Nu står Sveriges land i all sin ljusliga sommarfröjd, då dess himmel är blå som färgen i dess flagga och dess sol skifter i guld som det gyllene korset på den blå duken. Nu fröjdas allt Sveriges folk och villar sig i naturens sköte efter många och långa dagars tid och avsnitt. Så har det gjort många år och så kommer det att länge göra. Midsommarrått kommer att för svenskarna stå som den stora vilodagen och glädjedagen mitt i sommarens färdig, långt efter att det nuvarande åkått svenskar slumrat in och ett nytt tagt dess plats.

Midsommartiden i Sverige är också en förunderlig tid. Var finnes den på jorden, där den så fräsa som i hemmets trakter? Var söka en så betagande skönhet, som Sveriges ljusa sommarnätter skänka? Var den glädje och glänset det landet föder? Och vilka minnen byser ej denna tid, minnen från lyckliga sorgfria dagar, då livet mest var likt en enda lång dans vid flodens lät och ungdoms friska skritt.

Men kanske den livsglädje, midsommarskänkan, är något dämpas av de stora och gripande händelser, som nu utspelas runt Sverige och i Sverige; kanske en tanke av vemod, av ångslan tränger sig in på det midsommarsmarande svenska folket. Och om så är, kan man ej förundra sig där över, ty utanför knutarna står vi världen i brand, en brand som varje ögonblick hotar att kasta sig över även till Sverige. I landet råder brest på livsmedel. På tusentals svenska hem klapper i dag hungern, och hungersnödens spöke skymtar för blicken. Folkets breda massor röra på sig, och ropet på bröd och frihet förmörmes i den lugnaste vrå, under det mest uppslupna midsommarskvällen. I tusentals svenska hem veta icke fader och moder varifrån de skola taga bröd för att mätta sina hungeriga barn, och i andra tusentals hem, där man ännu icke kommit till själva den bittra nöden, bär man för morgondagen, som man icke vet vad den skall bära i sitt sköte, och tenknar sig till att bli va en svältens och umbärandets dag.

Det är sannerligen icke underligt, om en droppe av malört hälls i glädjebägaren denna midsommar, det är icke underligt om folket för ett ögonblick stannar och reflekterar över de allvariga händelser, som utspelas och som skymta i det kommande. Men kanske juj denna allvarliga reflektion skall bli den gränslin, som skall tända enghelgens och samlandets eld. Kanske man i de maktägande kretsarna skall få ögonen öppna för folkets krav och uppfylla dem. Folket har vaknat, därom är icke tvivel, och också dess första steg är stapplande och tafatta liksom den sömndruckne. Men de skola bli säkrare och hållnigare rakare, det skall förstärkt att imponera med sitt allvar och sin mångd, och om de, som nu makten hava, förstå tecknen i sol och måne och vilja böja sig för dem, då kanske enghelgens dag icke är fjärran, då de två nationerna inom det svenska folket, varom Karl Staaff en gång talade: skola bli en nation, för vilken folket och landets väl står främst, och som svetsats samman av den kärlek till moder Svea, som dock brinner på botten av alla svenska bröst. Då skall framtidens glans ägga till ständighet och offer även i provotider som dessa.

Midsommartiden är icke blott de glada personliga minnena tid, utan därunder är även fäst ett stort fosterländskt minne. Midsommarsaft 1523 intogade nämligen Gustaf Vasa i Sveriges huvudstad, och därmed var landet definitivt befriat från utländskt ok, därmed lades grunden till den storhetstid, vårt gamla fosterland senare gick till mötes och den blomstrande och välgång, det längre fram åtnöjt. Den stora riksstyrelsens reststätt står hög och manande inför det svenska folket. Den manar till enighet, den manar till kraft och pliktuppfyllelse. Detta minne ingjuter även i varje svenskt bröst ett oavsvigt krav på frihet, individuell och nationell, ett krav, som i dessa dagar kommit till spontana uttryck över hela Sveriges land.

Vi tro icke, att det svenska folket sjunkit eller är sämre nu än under Gustaf Vasas dagar. Allt tyder på att så ingående är förhållandet. Att närmare påvisa detta, skulle taga allt för mycket tid i anspråk. Det orimliga i påståendet att det svenska folket är ett sjunkande folk, såsom fram visat håll påstått, liksom slumrar på ytan. Mot ett dylikt påstående måste alla rättssinniga svenskar uttala en ljungadare protest. Men vi böra också alla, var och en i sin stad, se till att våra belackare med benägenheten, den olycksaliga benägenheten att smutsa i eget bo, ej få rätt. Härvid böra Gustaf Erickson Vasa och hans folk kunna, om och under andra former, stå som exempel och ledande stjärnor. Även på denna sidan Atlanten i (Forts. å sid. 4.)

Från synodalmötet i Rock Island, Ill.

Augustana College i Rock Island, Ill. Bilden härövan visar Augustana College och teologiska seminarium i Rock Island, Ill., där Augustana synoden nyligen höll sitt stora årsmöte.

F. d. ministrarna frikända.

Roblin, George Coldwell och James H. Howden frikända.

Två mycket sjuka.

Hur står det till med jämlikheten inför lagen?

I måndags kom slutet på rättegången mot Sir Rodmond Roblin. Man tobas förre premiärminister, George R. Coldwell, f. d. undervisningsminister, och James H. Howden, f. d. attorney-general, i det dessa herrar, som ståt anklagade för konspiration att bedraga provinsen i samband med det nya parlamentsbygget, blevo frikända av domar Prendergast.

De blevo emellertid icke förklarade oskyldiga, rättegången höll enkelt förklarades avslutad, emedan två av de anklagade äro så pass sjuka, att de ej tåla vid att stå inför rätta. Sir Rodmonds hjärta är mycket svagt, och om rättegången skulle fortsättas mot honom, skulle den säkerligen bli oödesdelig för honom. Under sådana omständigheter ansåg sig kronans advokat, E. A. Bonnar, icke vilja yrka på rättegångens fortsättande.

Detta blev sålunda slutscenen i den kanske märkligaste rättegången i Canadas historia. Allt sedan den 31 oktober 1915 ha de tre herrarna ståt anklagade och egentligen varit häktade, ehuru de fått vistas på fri fot mot \$25,000 borgen vardera. Som bekant var dr W. H. Montague, minister of public works i Roblinregeringen, även anklagad, men avled han under rättegångens lopp.

Det har sagts, att alla äro lika inför lagen i Canada. Denna utgång av rättegången mot de f. d. ministrarna vittnar dock om något helt annat, ty det är ganska visat, att om dessa herrar varit fattiga och i obetydlig ställning, hade man ej tagit dylikt hänsyn till deras hälsa.

Ett årsmöte.

Augustana-synodens 58de årsmöte har hållits i Rock Island.

ETT JUBILEUM.

Augustana-synodens 58de årsmöte tog den 13 juni sin början i Rock Island, Ill., såsom i korthet nämnda i förra numret av S. C. T. Det utmärkande för detta möte bestod icke i någon särskild viktig fråga, som skulle avgöras, utan däri, att det fick karaktären av ett jubileum. Synoden frände härvidliden fyrahundraårsminnet av reformationen.

Augustana-synoden består nu av 12 konferenser. Församlingarnas antal är 1,207; kommunicantantalet 187,578 och hela medlemsantalet 274,859. Församlingarnas sammanlagda egendomsvärde belöper sig till \$12,073,953. Rättigheter inom synoden äro 10 högre läroverk, 29 barmhertighetsanstaltningar och ett förlagshus. Barmhertighetsanstaltningarna äro 9 barnhem, 5 sjukhus, 6 äldreomsorgshem, 3 inre missionsanstaltningar, 2 diakonissanstalter, 2 immigranthem, 1 invallidhem samt understöds-kassan. Dessa inrättningar äro egendomsvärde uppgår till \$1,997,905 — så när två millioner dollar.

Förutom de nämnda verksamhetsgrenarna har synoden sina hem- och hedmissionsfall. Hmissionsionsgilt till största delen tillvaragas av konferenserna. Synoden underhåller missionsfall i Utah, Idaho, Montana, Wyoming, Florida, Alabama, Tennessee, Alaska. Vidare har synoden ytterligare missionsfall i Indien, Japan och Porto Rico tillsammans med övriga synoder i general Council, eget fall i Kina, och vid detta synodalmöte fram lades förslag om upptagande av ett fall även i Afrika.

Vid mötet presiderade dr Johnston, och pastor C. F. Sandahl var synodalmötets sekreterare.

Vid mötet fingo följande prestkandidater ordination — d. v. s. de prestvigdes — och kommas sedermera att tjänstgöra på nedan angivna platser: N. A. Blomstrand, Fremont, Ia.; R. P. Byrenius, Windom, Kansas; E. G. Benson, New Era, Iowa; S. A. Erling, Underwood, N. Dak.; F. G. Granquist,

Stor liberal seger i Saskatchewan.

Med överväldigande majoritet blir Martin-regeringen åter insatt i makten.

Ministrarna återvalda.

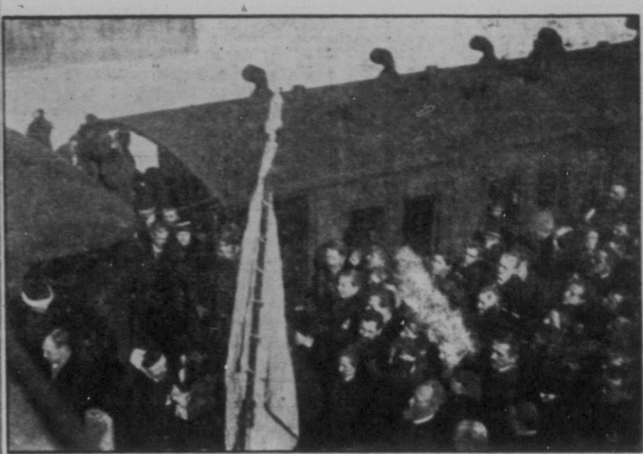
Oppositionsledaren återvald. — Bradshaw besegrad. — Kvinnliga kandidaten förlorar.

Svenskarne blevo valda.

När tidningen går i press, komma de första underrättelserna från provinnsvallet i Saskatchewan, som hölls i går. Av dessa framgår, att man redan nu med säkerhet vet, att 34 liberala kandidater blivit valda, att 15 berallerna leda i 15 valkretsar, att 4 konservativa blivit valda och att de konservativa leda i 1 valkrets. I två valkretsar hade valet skett med acklamation och i två är det uppskjutet. Det är ganska säkert, att de liberala representanterna i legislaturen — bli minst femtio.

Alla ministrarna blevo omvalda med överväldigande majoritet, och gällde detta) synnerhet premiärminister W. M. Martin, som i Regina hade en majoritet av nära nog tusen. Martin-regeringens majoritet var ännu större än den Scottiska 1912.

Från assessor Svinhuvuds hemkomst.

Mottagandet i Viborg.

Bilden härövan återger den scen, som utspelades vid Viborgs station, då häradsbördeving P. E. Svinhuvud kom hem från försvinngen till Sibirien, varom omtalats i ett föregående nummer av S. C. T. Häradsbördeving Svinhuvud står med blommor i handen. Den närmaste damen bakom honom är fru Svinhuvud. Bilden har ståt till vårt förfogande av herr Svinhuvuds kusin, Mrs. Olga Aulen i Pasewgin, Sask., hvilken bl. a. skriver: "Jo, det är ej många kungar och kejsare, som mottagits på så sätt". Och det är nog vaat.

En fräck bedragare.

En svensk föregiver sig vara minister Ekengren och lurar en del folk.

Häktad i New York.

Gynnaren har opererat på flera olika platser i Staterna.

En av de största och bäst ansedda klädesfirmor i Boston blev härför den grundligt lurad och duperad av en fräck gynnare, som uppgav sig vara ingen annan än svenske ministern i Washington, Wilhelm A. F. Ekengren. "Minister", Ekengren, en man på något över 50 år, besökte firman ifråga för ett par veckor sedan, frammanlade sitt visst kort med namn och som ovan. Som han var svensk och en framstående man på kopet tillkändes en af firmans svenska biträden, en inom Bostons bank och stor välgång personlighet, för att stå den högre kunden till tjänst. Till detta förklarade han på utmärkt svenska att han kvällen fört kommit upp till Boston på ett litet ärende utan att medtaga fullständig omsättning av kostymen. Han förklarade vidare, att han på Hotel Touraine råkat sammanträffa med en god vän, en dam, som han ej sett på flera år och som han bjöd henne till middag på följande dag och ej hade en passande kostym med sig. Kom man in för att beställa en sådan. Detta var vid elvåtiden på f. m. och det blev överenskommet att de skulle vara färdiga till e. m. samma dag. Vid tre tiden kom han tillbaka att avhämta sin kostym, som kostade \$4. Vidare köpte han en silktåg för \$10 samt utskrev en bankavdelning på ett Trust Company i Washington för hela beloppet. Ett intressant samtal fördes under hans vistelse i butiken och god redade hade han på sig, då det gällde minister Ekengren och hans affärer, men på tillfrågan om storleken av Sveriges armé och flotta för tillfället kunde han ej lämna några som helst besked. Det svenska biträdet som för några år sedan sett den verkliga ministern Ekengren framhöll till sin förnöme kund vid ett tillfälle att han tyckte denne blivit mager sedan han sist såg honom, på vilket han svarade, att så var nog förhållandet, emedan han på senare tider lidit av en svår magkåmma. Ef. (Forts. å sid. 5.)

Hon. H. M. Martin.

Den konservativa ledaren W. B. Willoughby blev visserligen omvald, men hans högra hand överste Bradshaw led ett svårt nederlag i sin valkrets Prince Albert. Som man torde erinra sig var det överste Bradshaw, som var den ledande mannen vid anklagelserna mot regeringen. När valmännens i hans egen valkrets nu röstade emot honom, förstår man, att folket icke gillade framläggandet av dessa anklagelser.

I norra delen av provinsen i synnerhet var den liberala segern mest lysande. Alla arbetare, independenta och non-partisan kandidater blevo besegrad. Den enda kvinnliga kandidaten i provinsen, Mrs. S. V. Haight, fick ytterst få röster i Thunder Creek. Glädjande nog leda de svenska kandidaterna B. Larson och Albert Hermanson i sina respektive valkretsar Milestone och Canora. De bil med sin förbehållande. Mr. Larson har som bekant förut varit medlem av legislaturen, medan Mr. Hermanson är en ny man.

Albert Hermanson.

De hittills kända resultaten i de olika valkretsarna te sig som följer:

Valda liberaler.

Arm River	George Scott
Bigar	George Harris
Battleford	A. D. Pickel
Bengough	T. E. Gamble
Cannington	J. D. Stewart
Cut Knife	William Dadds
Estevan	Hon. G. A. Bell
Francis	W. G. Robinson
Humboldt	Hon. A. Turgeon
Happyland	Stephen Norry
Kinstino	J. R. Taylor
Kerrobert	Albert Down

(Forts. å sid. 5.)

Från socialistkonferensen.

De tyska intrigerna vid socialistkonferensen anses misslyckade.

Branting talar.

Önkar att kejsar Wilhelm skall abdikera.

Den delegation, som det tyska socialdemokratiska partiet och de tyska fackföreningarna ha sändt till Stockholm, hava haft en konferens med de skandinaviska och holländska kommittéerna. Vid denna konferens diskuteras speciellt grundligt frågan om Belgien och Elsass-Lothringen. De tyska socialisterna hava gjort det klart, att de äro för internationell skiljedom, inskränkning i ländernas beväpning, borttagandet om bestämmelserna om prisaftag, och att s. k. hemliga diplomatiska skall försvinna. De hava också uttalat att de anse alla världens socialisters förnämsta plikt är att arbeta för att åstadkomma en snar och varaktig fred.

Londontelegrammen uttala sin fullkomliga övertygelse, att de tyska intrigerna att behärska socialistkonferensen i Stockholm nu kunna anses hava misslyckats. Vad som gör att denna övertygelse vuxit än fastare, är det att telegram mottagits från Hjalmar Branting, var den danske kategorisk förklarar, att kejsar Wilhelm och junkerismen måste bringas ur världen, innan en fred är möjlig. Detta uttalande av den danske socialisterna anses vara ett klart bevis för att anti-tyska åsikter komma att behärska konferensen i Stockholm, och att stora möjligheter nu förefinns att sammansluta den socialistiska konferensen med den konferens, som de tyska arbetare och soldatrådet i Petrograd och kallat tillsammans i Stockholm. Branting framhåller att de senaste veckorna ha tydligt visat att krigsminister Korenski nu verkligen kontrollerar situationen i Ryssland och att de moderata socialisterna där fått övertaget över det nationalistiska elementet. I London anses detta uttalande av den svenske socialisthövdingen ha stor betydelse på grund av den intima kändedom Branting har om ryska förhållandena och den nära kontakt, som han haft med den provisoriska regeringens män ur socialistpartiet. I telegrammet säger Branting bl. a.

"Vi vilja arbeta för en fred utan övervrig, men vi äro villiga att taga varje fråga i detta sammanhang under övervägande. Frågan om Elsass-Lothringen kan endast avgöras genom folkomröstning av befolkningen därstädes, och jag tror att denna omröstning skall överväldigande falla ut till Frankrikes fördel. Det skulle befordra möjligheterna för fred, om kejsar Wilhelm beslögt sig för att abdikera. En grundlig förändring av regeringssystemet skulle också verka i samma riktning. Det gamla systemets män hava aldrig kommit fram med ett klart uttalande, beträffande Belgien."

Hancock, MWh.; C. W. Henry, Everett, Wash.; H. J. Hanson, Maywood, Illinois; Ralph D. Halt, vilkorlig kalbelse till Afrika; S. M. Hill, Karlsborg, Oregon; C. A. Johnson, San Diego, Calif.; H. L. Johnson, Cornish, N. Y.; Carl Johnson, Mattheus, Chicago; C. A. Julius, Clinton, Iowa; J. A. Lundgren, Cleveland, Ohio; O. H. Miller, Tabor, Iowa; A. L. Peterson, Blackfoot, Idaho; Victor R. Pearson, Evanston, Ill.; Arthur E. Olson, East Moline, Ill.; Bert M. Sampson, Lockridge, Ia.; Lawrence J. Södergren, Ogden, Ia.; H. C. M. Swanson, Flint, Michigan; L. J. Trued, Hagar City, Mich.

Inga ändringar i styrelsen vidtoges under mötet; samtliga medlemmar återvaldes för ett år räknat. Styrelsen har följande utseende: Dr L. A. Johnson, president; dr G. R. Brantje, vice president; pastor J. A. Anderson, sek. och hr K. F. Anderson, kassör.

Svensk torpedkryssare strandad. Från Stockholm telegraferas i måndags, att den svenska torpedkryssaren Clas Ugglas strandad under storm norr om Heronsand. På grund av kryssarens farliga läge övergavs den av besättningen.

Dåliga skördeutsikter i Sverige.

Om regn icke faller inom några dagar, är skörden därhemma totalt förstörd.

Nervositet råder.

Västergötland har värst drabbats av den långvariga torkan, och jorden är hård.

Potatis är en lyxtartikel.

Chicago Daily News specielle korrespondent i Stockholm, Mr. Bassett Digby, sände i lördags å. d. ett telegram till sin tidning, i vilket han säger, att skördeutsikterna i Sverige äro ytterst dåliga, i Stockholmstrakten har det fallit regn endast en gång sedan snön försvann. Det blir nödvändigt att importera stora kvantiteter av livsmedel för att uppvaga bresten, som ovillkorligen uppstår. Lantmännen i den västra delen av landet säga, att om icke regn faller inom kort, är skörden för 1917 alldeles misslyckad.

Hittillsdags har väderleken varit otjänlig för växtligheten. Solens brännheta strålar falla på stad och land från kl. 4 på morgonen till kl. 9 på kvällen. Ej heller finns några antydningar om en snar förändring och bladen stå hoptorkade i den hetbakade jorden. I många distrikt säga kunnare, att situationen är så svår den kan bli utan att innebära fullkomlig hungersnöd.

Provensen Västergötland har drabbats värst av den långvariga torkan, i synnerhet i Skarabörvs län, där den behålliga jordmånen blivit hård som tegel. På många ställen är höströgen redan förstörd, och åkrarna ha blivit upplöjda för att besås med vårsäd.

I Bohuslän och Halland beskrives sådetsvärden såsom miserabel. Icke ens havre kommer upp. I norra delen av Halland hava rotfruktarna slagit fel och åkrarna plöjas upp igen. I Värmland har höstadsen gått förlorad, och om vårsåden samt potatis skola giva någon skörd, förtäns en veckas stadtigt regn.

Under sådana förhållanden hava priserna blivit odärligt höga. Potatis är en lyxtartikel, liksom lök. Kål, betor och palsternackor kunna icke fås för pengar. Små röror betalas med 1 cent styck, spanen 30 cent per pund, äpplen betalas med 20 cents styck och tomatos 15 cents. Innet socker för slytning kommer att säljas i År. Till råga på allt är himmelen fortfarande klar, och termometern visar 83 grader i skuggan.

Ett telegram från Stockholm av 1 fredags säger, att man är mycket ångslig i Sverige på grund av utskiktarna till få livsmedel. En torka som man knappast aldrig sett maken till, förtäts sedan många månader med endast ett regn. Några svenskar säga, att om det ej snart blir regn för att rädda grödan "hä till ingenting till nästa vinter". Det svenska folkets nervositet har ökat på grund av att man icke vet vad Forenta Staterna kommer att exportera till de neutrala länderna.

Hanna födoämneskontrollör. W. J. Hanna, medlem av Ontarioregeringen, har blivit utnämnd till Canadas födoämneskontrollör.

En dyr cigarr. N. O. Persson i Ragunda, Sverige, som befunnits skyldig till mordförskott med en cigarr, laddad med dynamit, blev i lördags å. d. dömd till tio års straffarbete.

Kvinnorösträtt i England. Principen om politisk rösträtt för kvinnan antogs av engelska underhuset den 19 juni/ged den överväldigande majoriteten av 329 röster. Ett amendement mot förslaget förkastades med 385 röster mot 56. Man väntar nu ett förmått förslag om rösträtt åt kvinnorna på samma basis som åt männen.

Canadas skandinaviska storloge håller årsmöte.

Canadas skandinaviska storloge av L. O. G. T. avhåller sitt årliga årsmöte i Kellber, Sask., med början söndagen 1 juli. Mötet fortsätter måndagen och tisdagen den 2 och 3.

Mötet börjar söndagen med en offentlig fastställning. Anordningar för festen ombesörjes av logen på platsen "Sveas Borg". Programmet kommer att bli ett av de mest godliga som någonsin presenterats. Alla som resa till mötet torde ihågkomma att vid köp av biljetten begära "Convention Certificate" av biljettförsäljaren, vilket försäkrar dem för hemresa, om minst 100 personer köper biljett till ett pris av minst 50 cents per biljett. Om över 50 köpa biljett för samma pris erhålles hemresan för en tredjedel av biljettens egentliga värde. Mötesbesökare, före "ej" taga följa ovannämnda föreskrifter, för därpå beror om vi skola kunna tillgodogöra oss de förmåner som vi äro berättigade till, nämligen reducerat biljettpris. Mötesbesökare som resa från och genom Winnipeg, göres uppmärksamma på, att avresa från Winnipeg sker med Grand Trunk Pacific lördagen den 30 juni kl. 6 e. m. från Union station. — O.S.

Världskrigets gång.

Väldiga drabbningar med växlande lycka på västfronten.

Österrikisk ministerkris.

Linndman manar till enighet. Branting instämmer.

Onsdagen den 20 juni.

De tyska förutseerna sedan krigets början uppgå till 4,536,760 man. — Polackerna ha fullständigt avbruttit förbindelserna med den österrikiska regeringen, vilket förosakat en allvarlig kabinettskris. — Sir Arthur Currie har blivit utnämnd till befälhavare för Canadas trupper. — Hatt har avbruttit de diplomatiska förbindelserna med Tyskland. — Striden har åter flammat upp i Belgien och Frankrike. Underrättelserna från dessa strider äro så pass tydliga, att man icke kan få situationen fullt klar för sig. — En massa vapen och ammunition ha överlämnats av grekerna till de allierade i de städer, som hållas av dessa. — De brittiska trupperna öster om Floden Strama ha dragit något tillbaka. — Italiensarna togo åter till offensiven i går. De togo de österrikiska positionerna på Monte Ortogari och 935 fångar. — De brittiska trupperna ha avancerat på Arrasfronten. — Tyskland ämnar återvända en del av ryska krigsfångar för att därmed möjliggöra stämningen för en separatfred. — Förhållandena i Ryssland äro betänkliga. Strejker och plundringar höra till det vanliga för dagen. Anarkisterna i Petrograd ha jagt beslag på den stora dagtidningen Russkja Volla. I Finland göra soldaterna vad som faller dem in. — I Tyskland lider man svår brest på frukt och potatis.

Torsdagen den 21 juni.

Tyskarna ha lyckats få ett föttaste i fransmännens första linje löpgravar. — Italiensarna röra på sig mot Trent. De ha tagit en del höjder och cirka 1,000 fångar. — Från London meddelas, att premiärminister Borden fram lagt sin skriptionsbill utan någon (Forts. å sid. 4.)

Nya senatorer.

De två senatsvakanserna för British Columbia fylldes i lördags av kabinetet. De nya senatorerna äro L. W. Shattford, Hedley, f. d. medlem av British Columbias legislatur, och E. A. Plant, framträdande man från Nanaimo. De efterträda de framlidne senatorerna MacDonald och Riley. Senatens består nu av 39 konservativa och 35 liberaler. Tio platser stå lediga.

SVENSK GRÖNLANDSEXPEDITION.

De första nyheterna, och goda sådana, från Thorild Wulffs expedition.

Dr. Thorild Wulffs expedition till norra Grönland, som avgick i juli fögar, har för första gången lärt höra av sig. Underrättelserna anlände i lördags å. d. till Stockholm i form av ett brev från dr Wulff till hans föräldrar. Expeditionen har varit svyselsatt med ett kartläggande Grönlands norra kust och har samlat många värdefulla geologiska och botaniska data. I söndags å. d. kommo mera fullständiga rapporter som ge vid handen värdefulla vetenskapliga resultat av expeditionen i geografiskt, botaniskt och arkeologiskt hänseende. Hela norra kusten av Grönland, som Peary lämnade i utforskat skick, har blivit kartlagd. I sju veckors tid företog expeditionen geografiska, geologiska och hydrografiska observationer, på tjugofyra olika platser vid Melvillebukten och försäkrade sig värdefulla etnografiska samlingar i hela nordvästra Grönland från Cape Farwell till Humboldtglaciären.

Dr. Knud Rasmussen upptäckte i eskimgravar vid Melvillebukten viktiga föremål från benåldern, då eskimåerna uteslutande använde valben till vapen.